

ret Fortegnelse over, hvorledes Bevillingen, der i øvrigt i det sidste Aar har andraget 11,000 Kr., har været fordelt mellem de forskellige Arter af Redningshjem. Fra Finanslovkommissionens Side har det været foreslaaet, at disse Tilskud skulde bortfalde, men Ministeren har udtalt sin Betænkelse derved, og jeg tror at turde sige, at ogsaa hele Udvalget nærer Betænkelse derved. En anden Sag er, at den Form, hvorunder Statstilskuddene til disse Redningshjem have været givne, ofte synes noget mangelfuld, ikke tilstrækkelig kontrolleret. Det er derfor mit Haab, at der vil kunne findes en Udvej, saa at vi beholde Statstilskuddene — helt eller delvis, det skal jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket — og samtidig faa mere betryggende Former, faa en Kontrolregulering af Statstilskuddene til disse Redningshjem, der ganske utvivlsomt udrette ikke saa lidt godt. Lad være, at de, som saa mange andre Institutioner, i deres første Tid have famlet og staaet forsøgende overfor de Opgaver, de have paataget sig. Efter de Oplysninger, som ere forelagte Udvalget, er der ingen Tvivl om, at Resultatet efterhaanden er blevet bedre og bedre, og der skal ikke reddes ret mange fra Alkoholisme, før det lille Statstilskud bliver dækket, ikke alene økonomisk set, men ad moralsk Vej.

Vi gaa dernæst til et andet Samraad, der har været afholdt angaaende Refusion af Taksationsomkostninger ved de af Husmandskreditforeningerne bevilgede Laan. Der har hertil i de senere Aar været bevilget et Beløb af 103,000 Kr., ja næsten af 104,000 Kr. Fra Finanslovkommissionens Side er der stillet Forslag om at nedsætte Bevillingen til det halve, det vil sige til 50,000 Kr., og det har Ministeren sluttet sig til, ligesom ogsaa Udvalget har sluttet sig dertil med en Reservation, som jeg nu paa det samlede Udvalgs Vegne skal fremsætte. Det er ikke Udvalgets Tanke, at denne Nedgang paa 50,000 Kr. skal ramme alle, saaledes at alle, der søge Laan i Husmandskreditforeningerne, skulle skæres over een Kam. Det er vitterligt, at der i Husmandskreditforeningerne er en hel Del velstillede Laantagere; der vil kunne paavises meget højtstaaende Statsbedsmænd, der til deres Villaer have laant i Husmandskreditforeninger, og den Tanke, som ligger bag ved den af Udvalget tiltraadte Nedsættelse paa 50,000 Kr., er Ønsket om, at denne Nedsættelse skal ramme de mere velhavende, derimod ikke Husmandsstanden

i ren Almindelighed. Vi haabe og vente, at den almindelige Husmand og de, der ere ligestillede med ham, paa samme Maade som nu skulle nyde godt af denne Bevilling, medens det derimod bliver de mere velstillede, som søge Villalaan, eller hvad det nu er, i Husmandskreditforeningerne, der komme til at bære Taksationsomkostningerne. Paa den Maade finde vi, at vi kunne tiltræde Nedsættelsen paa 50,000 Kr., idet vi ere af den Formening, at det ikke økonomisk vil komme til at ramme de almindelige Husmænd eller de med dem ligestillede.

Saa findes der i Betænkningen en Skrivelse angaaende Indkvarteringsspørgsmaalet, som jeg ikke nærmere skal opholde mig ved. — Dernæst komme vi til et lille Ændringsforslag om Genoptagelsen af en Bevilling paa 300 Kr. Det er stillet af Højremindretallet og angaar Tilskud til det internationale Forbund til Studium af Mellemstandens Forhold. Jeg skal ikke opholde mig nærmere herved. Fler-tallet har ikke ment at kunne tiltræde Ændringsforslaget. — Derefter følge de almindelige Samraad om Honorarer, som jeg heller ikke skal opholde mig længere ved.

Vi gaa dernæst til § 25, der handler om Grønland. Der er først en længere Oplysningskrivelse, som vi have indhentet hos den højtærede Minister. Oplysningen blev funden nødvendig, fordi der i Anmærkningerne til Finanslovforslaget fandtes nogen Uklarhed, men efter de Oplysninger, som ere givne i Skrivelsen, ere Forholdene tilfredsstillende, og jeg skal derfor ikke opholde mig længere derved. — Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 183, som jeg heller ikke skal opholde mig længere ved. Det drejer sig om en Anmærkning, som stod i Motiverne til Finanslovforslaget, men Udvalget har fundet, at den havde sin rette Plads paa selve Finanslovforslaget. Der er altsaa i og for sig ingen Realitetsændring deri. — Under Nr. 184 er der stillet et Ændringsforslag af det radikale og socialdemokratiske Mindretal, gaaende ud paa at nægte en Bevilling paa 4,000 Kr., som var optagen paa Finanslovforslaget til Ansættelse af en handelskyndig Mand i Grønland, en tidligere Kolonibestyrer, som tillige er uddannet paa Kontorerne hernede, og som skulde bistaa Handelen ved selve Forretningernes Udførelse i Grønland, altsaa en Mand, der paa samme Tid er kendt med Handelsforholdene hernede og nøje kendt med de indre grønlandske Forhold. Til